

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3219200076
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3219200076.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov senátu JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Mareka Anovčina v spore žalobkyne v spore žalobkyne: Ing. O. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX, XXX XX X., štátna občianka Slovenskej republiky, pr. zast. JUDr. Ing. Vierou Kolačanskou, advokátkou so sídlom Nám. Sv. Anny 7269/20A, 911 01 Trenčín, proti žalovanému: L. A. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX, XX XXX X., štátny občan Slovenskej republiky, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou , č. k. 2C/2/2019-2226. októbra 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. ako aj súvisiacom výroku III. o náhrade trov konania a výroku IV. o trovách znalca, **p o t v r d z u j e** .

II. Žalobkyni **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol. Výrokom II. vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. C. D., obci C. D., okrese N. nad N., zapísané Okresným úradom Bánovce nad Bebravou, katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXX ako rodinný dom súp. č. XXX postavený na parcele registra "C" parc. č. 1647/7, parcela registra "C" parc. č. 1640 - záhrady o výmere 871 m², parcela registra "C" parc. č. 1641 - záhrady o výmere 1.076 m², parcela registra "C" parc. č. 1646 - záhrady o výmere 802 m², parcela registra "C" parc. č. 1647/3 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 455 m², parcela registra "C" parc. č. 1647/7- zastavané plochy a nádvoria o výmere 145 m², v hodnote 146.000,00 eur, osobné motorové vozidlo značky A. XXX, I.: N VIN: VF3CCHMZ0DT133702 v hodnote 4.000,00 eur a spoločný záväzok voči spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. zo Zmluvy o hypotekárnom úvere č. 5025916704 zo dňa 02.03.2012 vo výške nesplateného zostatku v sume 41.635,30 eur. Žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie jej podielu sumu 49.413,16 eur, a to do 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom III. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v celom rozsahu, a to do 30 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré vydá súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom IV. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdному znalcovi Ing. Miloslavovi Terlandovi, s miestom výkonu Malá Okružná 22, 958 01 Partizánske, doplatok znalečného vo výške 5,60 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Na vec aplikoval ust. § 143, § 144, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1, 3, 4, § 150 Občianskeho zákonníka. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 18.01.2019, doplnenou podaním zo dňa 28.01.2019, domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaniknutého

rozvodom. Žiadala, aby súd rozhodol tak, že z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu sa do výlučného vlastníctva žalovaného prikazuje: rodinný dom súp. č. 179 postavený na parc. reg. C, parc. č. XXXX/X, pozemky reg. "C" parc. č. XXXX o výmere XXX mX - záhrady, parc. č. XXXX o výmere X.XXX mX - záhrady, parc. č. XXXX o výmere XXX mX - záhrady, parc. č. XXXX/X o výmere XXX mX - zastavané plochy a nádvoría, parc. č. XXXX/X o výmere XXX mX - zastavané plochy a nádvoría, všetky nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, pre obec C. D., k. ú. C. D. a hnuťelné veci - osobné motorové vozidlo A. XXX, I.: BN-XXXBR. Žiadala, aby súd žalovanému uložil povinnosť na seba prebrať a v celom rozsahu doplatiť hypotekárny úver poskytnutý na základe zmluvy o hypotekárnom úvere č. 5025916704 bankou Slovenská sporiteľňa a.s., Tomášikova 48, 823 37 Bratislava zo dňa 02.03.2012 a spotrebný úver poskytnutý na základe Zmluvy o splátkovú úvere č. 5075318630 bankou Slovenská sporiteľňa a.s., Tomášikova č. 48, 823 37 Bratislava zo dňa 28.07.2015. Ďalej žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť na vyrovnanie podielov vyporiadaného bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie jej podielu sumu 48.170,05 eur, do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku vydaného konajúcim súdom. Manželstvo sporových strán uzatvorené dňa 17.08.2002 bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1P/12/2017-244 zo dňa 08.06.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 14.07.2017. Manželstvo teda zaniklo dňa 14.07.2017. Poukázala na skutočnosť, že strany sporu nie sú schopné sa dohodnúť na vyporiadaní BSM. Žalobkyňa žiadala, aby všeobecnú hodnotu nehnuteľností v konaní určil súdny znalec. Medzi pasíva patrí hypotekárny úver, poskytnutý na základe zmluvy o hypotekárnom úvere č. 5025916704 bankou Slovenská sporiteľňa a.s., zo dňa 02.03.2012 vo výške 53.000,00 eur. Z úveru strany sporu uhradili časť kúpnej ceny za spoločnú nehnuteľnosť. Zostatok úveru ku dňu rozvodu manželstva bol podľa jej vedomostí v sume 46.617,00 eur a splátky po rozvode manželstva hradí žalovaný. Medzi pasíva taktiež patrí spotrebný úver, poskytnutý na základe Zmluvy o splátkovú úvere č. 5075318630 bankou Slovenská sporiteľňa a.s. zo dňa 28.07.2015 vo výške 20.000,00 eur. Zostatok tohto úveru ku dňu rozvodu manželstva bol podľa vedomostí žalobkyne cca 18.000,00 eur a splátky po rozvode manželstva hradí žalovaný. Uviedla, že pred uzatvorením manželstva vlastnila finančné prostriedky, ktoré mala na účte Prvej stavebnej sporiteľne, a.s., pričom z výpisu z účtu PSS a.s., č. 0164054902, na účte ku dňu 31.12.2002 bola suma vo výške 1.425,04 eur a vklad na tento účet v roku 2003 (za trvania manželstva) vo výške 15.000,00 Sk, t. j. 497,91 eur realizoval otec žalobkyne, p. M. S.. Následne bol tento účet v roku 2003 zrušený a žalobkyňa sumu na účte vo výške 1.957,10 eur použila ako časť kúpnej ceny na úhradu spoločnej nehnuteľnosti. Poukázala ďalej na skutočnosť, že vlastnila nehnuteľnosti v k. ú. Ľuborča, obec D., a to chatku a pozemky v osade N., ktoré dostala darom od svojich rodičov. Túto chatku predala na základe kúpnej zmluvy zo dňa 22.02.2012 za sumu 16.000,00 eur. Ako vyplýva z výpisu z účtu žalobkyne, suma vo výške 15.500,00 eur bola pripísaná na jej účet dňa 22.02.2012. Suma vo výške 500,00 eur z kúpnej ceny 16.000,00 eur bola provízia pre sprostredkovateľskú realitnú kanceláriu. Dňa 03.03.2012 uhradila žalobkyňa zo svojho účtu sumu 15.000,00 eur ako časť kúpnej ceny za nehnuteľnosť - rodinný dom súp. č. XXX, k.ú. C. D. na účet predávajúcich. A. tak v súlade s uzatvorenou kúpnu zmluvou na kúpu tejto nehnuteľnosti. Uviedla, že požaduje, aby sa jej uhradilo, čo zo svojho vynaložila na spoločný majetok, t. j. sumu 16.957,10 eur. Konštatovala, že medzi stranami sporu napriek jej snahe nedošlo k vyporiadaniu BSM dohodou. Maloleté deti strán sporu po rozvode boli zverené do osobnej starostlivosti matky, t. j. žalobkyne v tomto konaní.

2. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil nasledovný skutkový stav veci : dňa 17.08.2002 žalobkyňa a žalovaný uzatvorili v Nemšovej manželstvo zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu v Nemšovej vo zväzku 7, ročník 2002, na strane 129, pod poradovým číslom 17. Manželstvo strán bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1P/12/2017 - 244 zo dňa 08.06.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 14.07.2017. Týmto dňom zaniklo aj bezpodielové spoluvlastníctvo manželov - žalobkyne a žalovaného. Maloleté deti strán sporu po rozvode boli zverené do osobnej starostlivosti matky, t. j. žalobkyne v tomto konaní. Medzi stranami nebolo sporné a vyplýva to aj z listu vlastníctva č. XXX pre kat. úz. C. D., že žalobkyňa a žalovaný počas manželstva nadobudli a doposiaľ im patrí vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré sa nachádzajú v kat. úz. C. D., zapísané na liste vlastníctva č. XXX ako rodinný dom súp. č. XXX postavený na parcele registra "C" parc. č. 1647/7, parcela registra "C" parc. č. 1640 - záhrady o výmere 871 m², parcela registra "C" parc. č. 1641 - záhrady o výmere 1.076 m², parcela registra "C" parc. č. 1646- záhrady o výmere 802 m², parcela registra "C" parc. č. 1647/3 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 455 m², parcela registra "C" parc. č. 1647/7- zastavané plochy a nádvoría o výmere 145 m² (ďalej len "predmetné nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX"). Predmetné nehnuteľnosti žalobkyňa a žalovaný nadobudli ako kupujúci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej s predávajúcimi dňa

27.02.2012, vklad povolený pod V 275/12. V časti C: Ďarchy listu vlastníctva je zapísané záložné právo na predmetných nehnuteľnostiach v prospech banky Slovenskej sporiteľne, a.s.. Znalec ustanovený v konaní určil všeobecnú hodnotu predmetných nehnuteľností, a to podľa ich stavu ku dňu zániku BSM, teda ku dňu 14.07.2017. Znaleckým posudkom č. 270/2020, ktorý vyhotovil ustanovený znalec Ing. Miloslav Terlanda, bola všeobecná hodnota predmetných nehnuteľností podľa vymedzenia znaleckej úlohy vyčíslená v sume 146.000,00 eur. Strany sporu nevzniesli žiadne námietky voči vypracovanému znaleckému posudku č. 270/2020.

3. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobkyňa a žalovaný počas manželstva nadobudli a doposiaľ sú vlastníci osobného motorového vozidla zn. PEUGEOT XXX, I.: N S.: S Z predloženého osvedčenia o evidencii č. A. vyplýva, že ako vlastník predmetného vozidla je evidovaná žalobkyňa. Dátum prvej evidencie v SR je v tomto osvedčení uvedený 23.12.2013. Sporná nebola ani hodnota predmetného motorového vozidla k dátumu zániku BSM vo výške 4.000,00 eur.

4. Dňa 02.03.2012 uzavreli žalobkyňa a žalovaný ako dlžníci so Slovenskou sporiteľnou, a.s. ako veriteľom (bankou) zmluvu označenú ako "Zmluva o hypotekárnom úvere", na základe ktorej sa uvedená banka zaviazala poskytnúť dlžníkom hypotekárny úver č. 5025916704, vo výške 53.000,00 eur za účelom kúpy domu, ktorý sa žalobkyňa a žalovaný zaviazali splácať spolu s úrokom v mesačných splátkach vo výške 232,96 eur splatných 20. deň v kalendárnom mesiaci so splatnosťou prvej splátky dňa 20.04.2021 a s konečnou splatnosťou dňa 20.12.2041 (ďalej aj len "Zmluva o hypotekárnom úvere" alebo "úver č. 5025916704"). Medzi stranami nebolo sporné a vyplýva to aj z predloženého potvrdenia banky zo dňa 10.05.2021, že ku dňu zániku BSM bol zostatok úveru č. 5025916704 vo výške 48.949,08 eur. Po rozvoze manželstva splátky tohto úveru (okrem dvoch splátok uvedených nižšie) uhradza žalovaný, pričom zostatok úveru č. 5025916704 bol ku dňu 10.05.2021 vo výške 41.635,30 eur. Z predložených potvrdení o hotovostných vkladoch vyplýva, že žalobkyňa po rozvoze manželstva vykonala dve úhrady na predmetný úver a to dňa 24.08.2020 vo výške 235,18 eur a dňa 21.09.2020 vo výške 235,18 eur.

5. Dňa 28.07.2015 uzavreli žalobkyňa a žalovaný ako dlžníci so Slovenskou sporiteľnou, a.s. ako veriteľom (bankou) zmluvu označenú ako "Zmluva o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver)", na základe ktorej sa uvedená banka zaviazala poskytnúť dlžníkom splátkový úver č. 5075318630, druh úveru: spotrebný úver na čokoľvek, vo výške 20.000,00 eur, ktorý sa žalobkyňa a žalovaný zaviazali splácať spolu s úrokom v 108-ich splátkach vo výške 260,17 eur mesačne splatných 20. deň v kalendárnom mesiaci so splatnosťou prvej splátky dňa 20.09.2015 a s konečnou splatnosťou dňa 20.08.2024 (ďalej aj len "Zmluva o splátkovom úvere" alebo "úver č. 5075318630"). Medzi stranami nebolo sporné, že ku dňu zániku BSM bol zostatok úveru č. 5075318630 vo výške 20.122,41 eur. Po rozvoze manželstva splátky tohto úveru uhradza žalovaný a bol podľa nerozporovaných skutkových tvrdení žalovaného v celosti refinancovaný úverom č. 5155053871.

6. Nebolo sporné, že žalobkyňa predala počas trvania manželstva na základe kúpnej zmluvy zo dňa 22.02.2012 nehnuteľnosti - záhradnú chatku a pozemky nachádzajúce sa v k. ú. H., obci D., ktoré dostala darom od svojich rodičov, a to za kúpnu cenu 16.000,00 eur, z ktorej suma 15.500,00 eur bola dňa 22.02.2012 pripísaná na účet žalobkyne a suma 500,00 eur predstavovala províziu pre realitnú kanceláriu. Z uvedených prostriedkov dňa 03.03.2012 uhradila žalobkyňa sumu 15.000,00 eur ako časť kúpnej ceny pri kúpe predmetných nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX na základe kúpnej zmluvy zo dňa 27.02.2012. Uvedené skutočnosti vyplývali okrem nerozporovaných skutkových tvrdení žalobkyne, aj z predložených listín - listiny označenej ako "Darovanie záhradnej chatky", kúpnej zmluvy zo dňa 22.02.2012, rozhodnutia Správy katastra Trenčín č. V 746/12 zo dňa 21.03.2012 a výpisu z účtu žalobkyne.

7. Z výpisu z účtu stavebného sporenia v Prvej stavebnej sporiteľni č. 0164054902, zriadeného na meno žalobkyne dňa 06.03.2000 vyplýva zostatok k 31.12.2002 vo výške 1.425,04 eur. Dňa 20.11.2003 bola na tento účet otcom žalobkyne vložená suma 497,91 eur. Zo zhodných tvrdení strán vyplýva, že tento účet bol v roku 2003 za trvania manželstva zrušený a suma na účte vo výške 1.957,10 eur bola použitá na kúpu spoločného bytu strán sporu, ktorý bol následne predaný a suma získaná z predaja bola použitá na zaplatenie kúpnej ceny za predmetné nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX.

8. Súd prvej inštancie návrh žalovaného na prerušenie konania súd s poukazom na ust. § 162 ods. 1 písm. a) , ods. 3, § 164 CSP ako nedôvodný zamietol, keď uzavrel, že nie je možné domáhať sa

zrušenia právoplatného rozsudku o rozvode manželstva z dôvodu obnovy konania, keď žaloba na obnovu konania nie je prípustná proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo sa rozvádza, že je neplatné alebo že nie je (§ 74 Civilného mimosporového poriadku).

9. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že manželstvo strán sporu bolo uzavreté dňa 17.08.2002 a bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1P/12/2017 - 244 zo dňa 08.06.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.07.2017. Týmto dňom zaniklo aj bezpodielové spoluvlastníctvo manželov - žalobkyne a žalovaného. K jeho vyporiadaniu dohodou medzi stranami nedošlo, pričom žaloba žalobkyne s návrhom na jeho vyporiadanie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 18.01.2019, doplnená podaním podaným na tunajšom súde dňa 28.01.2019, teda žaloba bola podaná pred uplynutím lehoty troch rokov od zániku BSM. Súd preto žalobu meritórne prejednal a dospel k nasledovným záverom:

10. Podľa zhodných tvrdení strán sporu, potvrdených aj predloženými listinnými dôkazmi, počas trvania manželstva strany sporu nadobudli titulom uzavretej kúpnej zmluvy do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nehnuteľný majetok, a to konkrétne nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. C. D., obci Horné D., okrese Bánovce nad Bebravou, zapísané Okresným úradom Bánovce nad Bebravou, katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXX . Predmetné nehnuteľnosti nepochybne patria do masy BSM strán sporu, tento nehnuteľný majetok v čase zániku BSM existoval a do tohto rozhodnutia nedošlo k žiadnej zmene vo vlastníckych vzťahoch k predmetným nehnuteľnostiam. Medzi stranami bola sporná hodnota predmetných nehnuteľností podľa ich stavu ku dňu zániku BSM. Znaleckým dokazovaním bola táto všeobecná hodnota ustálená v sume 146.000,00 eur, pričom voči záverom znalca strany sporu nevzniesli žiadne námietky. Žalobkyňa v žalobe uviedla ako súčasť masy BSM osobné motorové vozidlo značky PEUGEOT 208, I.: N S.: S s čím žalovaný v jeho vyjadrení k podanej žalobe súhlasil. Strany sporu sa zhodli, že ku dňu zániku BSM zostatková hodnota uvedeného motorového vozidla bola ku dňu zániku BSM vo výške 4.000,00 eur. Súd k tomu uvádza, že uvedená hnutelná vec bola stranami sporu nepochybne nadobudnutá spoločne počas trvania manželstva, patrí do masy BSM, pričom uvedené vyplynulo aj z výsluchov strán na pojednávaní a z predloženého osvedčenia o evidencii. Pokiaľ žalovaný poukazoval na skutočnosť, že na kúpnu cenu predmetného motorového vozidla v celkovej výške 11.000,00 eur boli čiastočne použité prostriedky ich maloletých detí (v sume 3.000,00 eur), súd skonštatoval, že uvedené okrem výpovede žalovaného nevyplýva zo žiadneho z vykonaných dôkazov, navyiac uvedená skutočnosť nemá podľa názoru súdu vplyv na vyššie uvedený záver o zahrnutí motorového vozidla do aktív BSM, nakoľko súd mal za preukázané, že vôľou strán sporu bolo túto hnutelnú vec nadobudnúť do spoločného vlastníctva, túto spoločne užívať, pričom zvyšok kúpnej ceny bol dosplácaný spoločnými prostriedkami z BSM. Neobstojí preto zmenené skutkové tvrdenie žalovaného produkované na pojednávaní zo dňa 07.09.2021, že predmetné vozidlo nepatrí do BSM. Na toto zmenené tvrdenie žalovaného súd neprihliada (§ 186 ods. 2 veta druhá CSP). Nebolo medzi stranami sporné, že žalobkyňa a žalovaný v postavení spoludlžníkov počas manželstva uzatvorili Zmluvu o hypotekárnom úvere č. 5025916704 a Zmluvu o splátkovom úvere č. 5075318630, na základe ktorých im boli bankou poskytnuté úvery vo výške podľa predmetných zmlúv, ktoré sa zaviazali splácať v pravidelných mesačných splátkach. Finančné prostriedky z predmetných úverov boli použité na nadobudnutie majetku v BSM. V čase zániku BSM predmetné úvery neboli v celom rozsahu uhradené. Zostatok úveru č. 5025916704 bol ku dňu zániku BSM vo výške 48.949,08 eur a úveru č. 5075318630 vo výške 20.122,41 eur. Čo sa týka splácania predmetných úverov po zániku BSM, súd mal nesporné, že žalovaný od zániku BSM okrem dvoch splátok uhradených žalobkyňou vo výške 470,36 eur (2x splátka v sume 235,18 eur) sám uhrádzal splátky na základe Zmluvy o hypotekárnom úvere, pričom zostatok tohto úveru č. 5025916704 bol ku dňu 10.05.2021 podľa žalovaným predloženého potvrdenia banky vo výške 41.635,30 eur. Žalovaný teda sám preukázateľne na tento úver uhradil po zániku BSM sumu 6.843,42 eur (48.949,08 eur mínus 41.635,30 eur mínus 470,36 eur). Pokiaľ ide o úver č. 5075318630, tento úver bol do tohto rozhodnutia súdu v celom rozsahu vyplatený, keď došlo k jeho refinancovaniu iným úverom, ktorý si zobral sám žalovaný. Možno teda konštatovať, že úver č. 5075318630 je toho času splatený. Pokiaľ sa niektorý z účastníkov po rozvode manželstva podieľal na zaplatení spoločného dlhu už zo svojich výlučných prostriedkov do rozhodnutia o vyporiadaní, má právo na ich náhradu (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 03.10.2006 sp. zn. 22Cdo/14/2006). Táto skutočnosť sa potom premietne do výroku o povinnosti jedného z účastníkov zaplatiť určitú finančnú čiastku druhému na vyrovnanie jeho podielu. Žalobkyňa poukazovala na to, čo zo svojho výlučného majetku vynaložila na majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Vnos žalobkyne v sume 15.000,00 eur žalovaný nenamietal. Išlo o finančné prostriedky žalobkyne získané predajom nehnuteľného majetku v

jej výlučnom vlastníctve, ktoré boli následne použité pri kúpe predmetných nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX patriacich do BSM. Žalobkyňa sa zároveň domáhala toho, aby súd prihliadol aj na jej vnos v sume 1.957,10 eur, čo žalovaný v konaní rozporoval. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že suma 1.957,10 eur predstavovala pôvodne finančné prostriedky patriace výlučne žalobkyni, vedené na účte stavebného sporenia žalobkyne, ktoré prostriedky po zrušení účtu žalobkyňa použila počas manželstva pri kúpe dvojizbového bytu, ktorý následne strany predali a prostriedky získané týmto predajom použili na zaplatenie kúpnej ceny predmetných nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, ktoré patria do masy BSM. Za daných okolností je podľa záveru súdu suma 1.957,10 eur potrebné zohľadniť ako vnos žalobkyne, keď tieto finančné prostriedky žalobkyne boli nepochybne použité na nadobudnutie majetku do BSM. Žalovaný až v rámci jeho výsluchu na pojednávaní uviedol, že jeho "vnosom" do bezpodielového spoluvlastníctva manželov bola "Škoda Favorit vo výške 78.800,- Sk". Súd konštatuje, že nemal v sporovom konaní akýmkoľvek spôsobom preukázané, že by sa takto označenou vecou žalovaný podieľal na nadobudnutí majetku patriaceho do BSM. Súd navyše nemal preukázanú ani existenciu výlučného vlastníctva žalovaného k predmetnej veci a ani tvrdenú hodnotu tejto veci. Pokiaľ sa žalovaný domáhal vyporiadania huteľnej veci podľa jeho tvrdenia spoločne nadobudnutej a zničenej žalobkyňou počas trvania BSM, konkrétne motorového vozidla Peugeot 206, súd k tomu konštatuje, že súd vyporiadava len veci, ktoré existovali v BSM v čase jeho zániku, čo pri tvrdení veci nepochybne splnené nebolo.

11. Medzi stranami nebol spor o tom, komu majú byť predmetné nehnuteľnosti a predmetné motorové vozidlo a spoločné pasívum patriace do BSM prikázané, keď obidve strany zhodne navrhovali, aby boli tieto prikázané žalovanému. Nakoľko sa navrhovaný spôsob vyporiadania nepriečil zákonným ustanoveniam, súd vyporiadal masu bezpodielového spoluvlastníctva tak, že prikázal predmetné nehnuteľnosti a predmetné motorové vozidlo špecifikované vo výroku toho rozsudku žalovanému a súčasne mu uložil povinnosť splatiť nesplatený zostatok úveru č. 5025916704 na základe Zmluvy o hypotekárnom úvere. Súd k tomu uvádza, že úver č. 5075318630 bol v čase rozhodovania súdu v celom rozsahu uhradený. Aktíva zaniknutého BSM mali spolu hodnotu 150.000,00 eur (nehuteľnosti v hodnote 146.000,00 eur + osobné motorové vozidlo v hodnote 4.000,00 eur) a pasíva v čase zániku BSM boli vo výške 69.071,49 eur (úver č. 5025916704 vo výške 48.949,08 eur plus úver č. 5075318630 vo výške 20.122,41 eur). Stav úveru č. 5025916704 je k 10.05.2021 vo výške 41.635,30 eur, pričom žalovaný vynaložil zo svojich prostriedkov na úhradu splátok spoločného dlhu po rozvede nesporene sumu 6.843,42 eur a žalobkyňa vynaložila zo svojich prostriedkov na spoločný dlh sumu 470,36 eur, teda žalovaný za žalobkyňu uhradil sumu 3.421,71 eur (6.843,42/2) a žalobkyňa za žalovaného sumu 235,18 eur (470,36/2). Taktiež bol žalovaným v celosti splatený úver č. 5075318630 vo výške 20.122,41 eur, teda žalovaný za žalobkyňu uhradil sumu 10.061,21 eur (20.122,41/2).

12. Ďalej bolo v súlade s vyššie uvedeným potrebné zohľadniť vnosi žalobkyne do majetku v BSM v celkovej výške 16.957,10 eur. Podľa konštantnej judikatúry (R 57/1970) to, čo každý z manželov vynaložil na spoločný majetok zo svojho, má mu byť uhradené zo spoločného majetku druhým manželom, avšak len vo výške zodpovedajúcej pomeru veľkosti podielu, ktorý patrí každému z nich z bezpodielového spoluvlastníctva, čo v danom prípade predstavuje sumu 8.478,55 eur (teda 1/2 zo sumy 16.957,10 eur). Podľa rozhodnutia žalovaný nadobúda aktíva v celkovej hodnote 150.000,00 eur a preberá doposiaľ nesplatený záväzok vo vyčíslennej výške 41.635,30 eur, teda celkovo získava majetkovú hodnotu 108.364,70 eur. Žalobkyňa nenadobudla žiadne aktívum a ani neprevzala žiadne záväzok, teda nadobudla hodnotu 0,- eur. Žalovaného preto súd zaviazal vychádzajúc z vyššie uvedeného zaplatiť žalobkyni vyrovnávací podiel v sume 49.413,16 eur (žalobkyni patrí polovica zo sumy 108.364,70 eur, teda suma 54.182,35 eur mínus suma 3.421,71 eur mínus suma 10.061,21 eur plus suma 235,18 eur plus suma 8.478,55 eur).

13. Žalovaný netvrdil skutočnosti, ktoré by poukazovali na jeho nedostatočnú bonitu, prípadne nemožnosť zabezpečiť si finančné prostriedky na výplatu žalobkyne. Treba vziať do úvahy, že žalovaný sa na základe tohto rozsudku stane výlučným vlastníkom všetkých aktív, ktoré boli doposiaľ v BSM. Okrem toho, konanie začalo v roku 2019, a preto mal tiež dostatok času zabezpečiť si aspoň čiastočne prostriedky, ktoré bude na očakávanú výplatu žalobkyne potrebovať, pretože s vyplatením žalobkyne nepochybne s ohľadom na navrhovaný spôsob vyporiadania musel počítať. Súd poskytol žalovanému lehotu 90 dní od právoplatnosti rozsudku na výplatu, v súlade s ust. § 232 ods. 3 CSP, čo je podľa názoru súdu odôvodnené výškou sumy, ktorú musí žalobkyni uhradiť, počas ktorého obdobia má možnosť zabezpečiť si finančné prostriedky. Súčasne táto lehota je podľa názoru adekvátne i v tom smere, že

nenúti žalobkyňu, aby na výplatu podielu čakala neprimerane dlhý čas. O trovách konania rozhodol podľa § XXX ods. 1, § 262 ods. 1,2 CSP s odôvodnením, že vzhľadom k tomu, že vo veci samej došlo k meritórnemu rozhodnutiu súdu, spravuje sa rozhodovanie o trovách konania citovaným ustanovením § XXX ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Zásada úspechu v spore sa vzťahuje aj na konania, kde súd rozhoduje o spôsobe vyporiadania, teda aj na konanie o vyporiadani BSM. Súd mal preukázané a v konaní aj nesporné, že žalobkyňa zastúpená právnym zástupcom pred podaním žaloby listom zo dňa 14.08.2018 (na č.l. 24-25 spisu) podala žalovanému návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, pričom navrhovala, aby si predmetné nehnuteľnosti a osobné motorové vozidlo ponechal žalovaný, prebral všetky spoločné pasíva a vyplatil žalobkyni sumu 40.000,00 eur. Následne po vyjadrení žalovaného k podanej žalobe sa právni zástupcovia strán sporu dohodli na postupe, že strany sporu dajú vyhotoviť spoločný posudok na účely určenia všeobecnej hodnoty nehnuteľností, ktorý budú obe strany akceptovať a následne pristúpia k prepočtom a ďalším jednaniam. K dohodnutému postupu nedošlo z dôvodu na strane žalovaného, ktorý podmieňoval tento postup ďalšími podmienkami, zároveň podľa vyjadrenia žalobkyne žalovaný odmietol uhradiť 1/2 nákladov na vypracovanie posudku. Právny zástupca žalovanému vypovedal plnú moc (uvedené potvrdzujú listiny č. I. 70-71, 75-76). V danom prípade súd musí tiež konštatovať, že žalobe žalobkyne bolo v celom rozsahu vyhovené, keď bola úspešná v celom rozsahu, čo sa týka ustálenia masy, ako aj spôsobu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu. Súd preto žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni v stanovenej lehote náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady týchto trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne samostatným uznesením súdny úradník tunajšieho súdu po právoplatnosti tohto rozsudku. Súčasne súd prvej inštancie rozhodol o trovách za znalecké dokazovanie. Uznesením Okresného súdu Partizánske, č. k. 2C/2/2019 - 180 zo dňa 22.12.2020 rozhodol o priznaní znalečného znalcovi Ing. Miloslavovi Terlandovi za vypracovanie znaleckého posudku č. 270/2020 v celkovej výške 225,60 eur. Z preddavku zloženého žalobkyňou bola znalcovi vyplatená suma 220,00 eur. Zaplatený preddavok na znalecké dokazovanie predstavuje trovy konania žalobkyne. Zvyšná, doposiaľ nezaplatená časť znalečného znalca Ing. Miloslavovi Terlandovi za vypracovanie znaleckého posudku č. 270/2020 predstavuje sumu 5,60 eur. Súd podľa pomeru úspechu, resp. neúspechu strán sporu zaviazal žalovaného ako v celom rozsahu neúspešnú stranu zaplatiť znalcovi Ing. Miloslavovi Terlandovi v stanovenej lehote doposiaľ neuhradenú časť znalečného za vypracovanie znaleckého posudku č. 270/2020 v sume 5,60 eur, teda znalečné vo výške, ktoré nebolo pokryté zloženým preddavkom.

14. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Uviedol, že súd prvej inštancie v rámci dokazovania zisťoval hodnotu spoločných nehnuteľností, ktorých výšku namietal. Súd vychádzal z hodnoty nehnuteľností určených ku dňu 14.07.2017. Takéto určenie je nesprávne, keď hodnota mala byť určená v čase vyporiadania, znížená minimálne o 4- ročnú dobu amortizácie nehnuteľnosti. Nehnuteľnosti určené znalcom sú absolútne nepredajné. Súd rozhodol na základe nesprávneho znaleckého posudku. Súčasne namietal vnosy žalobkyne, ktoré neboli zo strany žalobkyne dostatočne preukázané a namietal lehotu určenú na vyplatenie. Súd v odôvodnení rozhodnutia nesprávne konštatuje, že neboli zistené skutočnosti, ktoré by preukazovali nedostatočnú bonitu žalovaného, prípadne nemožnosť zabezpečiť si finančné prostriedky na vyplatenie finančného vyrovnania. Žalovaný spláca okrem hypotéky ďalší úver a platí výživné na tri maloleté deti. Má príjem iba z pracovnej činnosti a nedisponuje žiadnymi úsporami. Nie je možné získať za tri mesiace sumu takmer 50.000,- eur. Spláca ďalšie dva úvery, nemá možnosť požičať si od rodiny a na zabezpečenie finančných prostriedkov potrebuje dlhší čas ako je 90 dní. Nesúhlasil s uložením povinnosti zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania. V danej veci úspech alebo neúspech nemožno posúdiť, preto nemal byť priznaný nárok na náhradu trov konania žiadnej so strán sporu. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania rozhodol nesprávne, pretože dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

15. Žalobkyňa v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že s námietkami žalovaného voči znaleckému posudku nesúhlasí. Súd určil znaleckú úlohu správne a stanovil aktuálnu hodnotu nehnuteľností podľa technického stavu ku dňu 14.7.2017, t.j. ku dňu rozvodu manželstva. Tento postup je správny a v súlade so zákonom. Žalobkyňa s posudkom súhlasila, žalovaný na pojednávaní dňa 7.9.2021 uviedol, že k posudku nemá námietky. Rovnako žalovaný namietal vnosy žalobkyne. Tento odvolací dôvod považuje žalobkyňa za nedôvodný, keď žalovaný jeden z vnosov uznal a o druhom tvrdil, že bol použitý na zakúpenie vecí do BSM. Vnosy žalobkyne boli riadne preukázané

listinnými dôkazmi . Pokiaľ žalovaný namietal lehotu na vyplatenie, žalobkyňa uvádza, že žalovaný si bol vedomý tej skutočnosti, že bude vyporiadané BSM a mal dostatok času, od roku 2019, aby sa na toto pripravil. Výrok o náhrade trov konania je správny, keď súd poukazom na ust. § 255 CSP rozhodol podľa pomeru úspechu strán sporu. Žalobkyňa zotrvala na svojom postoji v konaní od začiatku, aj v mimosúdnej komunikácii so žalovaným pred podaním žaloby až do záverečnej reči , pričom žalovaný na spôsob vyporiadania navrhovaný žalobkyňou pred podaním žaloby nepristúpil . Rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne, súd vykonal všetky dôkazy a na základe riadne zisteného skutkového stavu vec rozhodol, svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodnil a vysporiadal sa so všetkými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Žalovaný neuvádza žiadne iné tvrdenia ako na pojednávaniach, s ktorými sa súd vo svojom odôvodnení náležite vysporiadal. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil a žalovaného zaviazal na trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%.

16. Ďalšie vyjadrenia strany sporu nepodali.

17. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v napadnutom rozsahu podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. ako aj súvisiacich výrokoch III. o náhrade trov konania a IV. o trovách znalca, je potrebný podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

18. Odvolaním bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. , II. a IV. Výrok I. o zamietnutí návrhu prerušenie konania odvolaním napadnutý nebol, nadobudol právoplatnosť, a preto ho odvolací súd v tejto časti nepreskúmal.

19. Odvolací súd za aplikácie ust. § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok, existenciu ktorej vady nezistil a túto tiež odvolateľ netvrdil.

20. Odvolatelia uplatnili odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, keď rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

21. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

22. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

23. V posudzovanej veci súd prvej inštancie vychádzajúc zo zhodných tvrdení sporových strán ustálil okruh vecí a práv patriacich do BSM a na základe zhodných prejavov vôle strán, tieto vysporiadal ich prikázaním žalovanému za súčasného uloženia mu povinnosti vyplatiť na podiel žalobkyne z BSM sumu 49.413,16,- eur, stanoviac lehotu plnenia na tri mesiace od právoplatnosti rozhodnutia, v konečnom dôsledku priznávajúc žalobkyňu vychádzajúc zo zásady úspechu v spore, nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

24. Žalovaný porovnávajúc jeho odvolacie skutkové tvrdenia s ním formulovaným odvolacím návrhom, sa dožaduje zmeny rozhodnutia v časti určenia dlhšej lehoty plnenia, namietá hodnotu nehnuteľností určenú na základe znaleckého dokazovania ako i vnos žalobkyne a trovy konania.

25. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

26. Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

27. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, vyporiadani sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

28. Vyporiadanie BSM rozhodnutím súdu sa musí týkať všetkého majetku, ktorý podľa ust. § 143 Občianskeho zákonníka patril do BSM a ako spoločný existoval ku dňu jeho zániku. Ak niektorý z účastníkov tvrdí, že niektoré zistené veci do vyporiadania nepatria, musí toto svoje tvrdenie preukázať hodnoverne spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti, pričom dôkazné bremeno zaťažuje účastníka, ktorý tvrdí, že konkrétna vec do vyporiadania nepatrí. Ak svoje tvrdenie nepreukáže a inak je preukázané, že táto vec za trvania manželstva účastníkov existovala, platí zásada, že vec patrí do BSM a treba ju vyporiadať. Rovnako tak dôkazné bremeno zaťažuje toho účastníka, ktorý tvrdí, že na spoločný majetok sa vynaložilo niečo z jeho oddeleného majetku. V konaní o vyporiadanie BSM súd nie je viazaný návrhmi účastníkov, a to ani pri určení rozsahu tohto spoluvlastníctva, ani pri určení spôsobu jeho vyporiadania. Účastníkom z odôvodnenia rozsudku musí byť jasné, z čoho súd pri rozhodovaní vychádzal a ktoré veci podľa zistenia súdu do BSM patrili. Z odôvodnenia rozsudku musí byť teda jasné, čo všetko bolo predmetom tohto spoluvlastníctva ku dňu jeho zániku a na základe akých dôkazov súd tú-ktorú vec, investície, dlhy a pohľadávky do vyporiadania pojal.

29. Predmetom BSM sú všetky hmotné veci (hnuteľné i nehnuteľné), ktoré nadobudol niektorý z manželov zákonom dovoleným spôsobom za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, veci ktoré podľa povahy slúžia osobnej potrebe, alebo výkonu povolania len jedeného z manželov a s výnimkou vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jedného z manželov, ktorá mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka (§ 143 Občianskeho zákonníka). Z tohto vyplýva, že z BSM zákon vyníma veci v prípade ktorých je na mieste, aby so zreteľom na spôsob ich nadobudnutia alebo účel, tvorili oddelený majetok manželov. Veci získané darovaním nadobúda obdarovaný manžel tiež do svojho oddeleného vlastníctva. Pokiaľ obdarovaní boli obaja manželia spoločne, získavajú vec do podielového spoluvlastníctva. Aké budú ich podiely, závisí od obsahu darovacej zmluvy alebo sa použije zákonná domnienka, že podiely oboch obdarovaných manželov sú rovnaké.

30. Základným predpokladom pre vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je jeho zánik. Pod vyporiadaniem treba rozumieť nielen to, kto z bývalých spoluvlastníkov zostane vlastníkom tej - ktorej veci a kto z nich vlastníctvo stráca, ale celkové komplexné riešenie majetkových vzťahov medzi bývalými spoluvlastníkmi, vrátane pohľadávok a dlhov, ktoré vznikli za trvania manželstva. Pri vyporiadani bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa vychádza zo zásady rovnosti ich podielov, pričom platí, že v rovnakom pomere, v akom sa manželia podieľajú na spoločnom majetku, sa podieľajú aj na spoločných dlhoch. V rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov musí súd prihliadnuť na to, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na oddelený majetok niektorého z manželov (patrí do aktív) a tiež na nároky jednotlivých manželov proti mase bezpodielového spoluvlastníctva z dôvodu investícií vynaložených z oddeleného majetku niektorého z manželov na spoločný majetok (patrí do pasív). Ak pri vyporiadani nastane rozdiel medzi hodnotami, ktoré zostanú jednému z manželov a ktoré zostanú druhému, je potrebné vyrovnanie do výšky podielu vykonať formou zaplatenia príslušnej peňažnej sumy. O vyporiadani je nutné spraviť vyúčtovanie, ktoré musí nájsť odraz v odôvodnení rozsudku. Do celkovej bilancie musia byť zahrnuté nielen všetky veci (súčet ich hodnôt), ale aj ostatný majetok, vrátane pohľadávok a dlhov. Predpokladom riadneho vyúčtovania je, že súd správne zistí celkovú hodnotu aktív (hodnota vecí, pohľadávok), celkovú hodnotu pasív (dlhov) a správne ustáli celkový majetok bez dlhov ako rozdielu medzi aktívami a pasívami (pasíva odpočítava v ich plnej výške). Z takto zistenej hodnoty majetku každému z manželov patrí rovnaký podiel, ak neboli dôvody k zmene kvantitatívneho podielu. Z podielu, ktorý sa každému manželovi dostáva v podobe aktív, je potrebné

zvýšiť tento jeho podiel v rozsahu, v akom má vybrať zostatok dlžnej pohľadávky, v akom nemusí nahradiť do spoločného majetku to, čo sa vynaložilo na jeho ostatný majetok a pod., alebo znížiť jeho podiel rozsahu, v akom sa mu nedostalo to, čo zo svojho majetku vynaložil na spoločný majetok, resp. čo zo svojho zaplatil na spoločný dlh (napr. v podobe zaplatenia zostatku úveru), atď. Rozdiel medzi takto stanovenými podielmi u každého z manželov a podielom, ktorý každému z manželov patrí, musí byť rovnaký a predstavuje sumu na dorovnanie podielov.

31. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že účastníci uzatvorili manželstvo dňa 17.08.2002. Manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1P/12/2017-244 zo dňa 08.06.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.07.2017. Počas trvania manželstva nadobudli účastníci nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX, pre k. ú. C., ako rodinný dom súp. č. 179 postavený na parcele registra "C" parc. č. 1647/7, parcelu registra "C" parc. č. 1640 - záhrady o výmere 871 m², parcelu registra "C" parc. č. 1641 - záhrady o výmere 1.076 m², parcelu registra "C" parc. č. 1646 - záhrady o výmere 802 m², parcelu registra "C" parc. č. 1647/3 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 455 m², parcelu registra "C" parc. č. 1647/7- zastavané plochy a nádvoria o výmere 145 m², ktoré nehnuteľnosti nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva kúpnu zmluvou uzatvorenou dňa 27.02.2012. Na nehnuteľnostiach je zriadené záložné právo v prospech banky Slovenskej sporiteľni, a.s. Súčasne účastníci konania nadobudli počas trvania manželstva osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 208 ako i spoločný záväzok voči spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s.

32. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že počas trvania manželstva nadobudli vyššie uvedené nehnuteľnosti. Sporným zostala hodnota predmetných nehnuteľností, preto súd prvej inštancie ustanovil v konaní znalca z odboru stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností Ing. Miloslava Terlandu, za účelom určenia všeobecnej hodnoty predmetných nehnuteľností nehnuteľností a to podľa stavu ku dňu zániku BSM, teda ku dňu 14.7.2017. Znaleckým posudkom č. 270/2020 bola určená všeobecná hodnota nehnuteľností vo výške 146.000,- eur.

33. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že v konaní súd prvej inštancie ustanovil znalca z odboru stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, odhad nehnuteľností Ing. Miroslava Terlandu, ktorý v znaleckom posudku č. 270/2020 stanovil všeobecnú hodnotu nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. C., zapísané na liste vlastníctva č. XXX, ku dňu zániku BSM, t.j. ku dňu 14.7.2017 vo výške 146.000,- eur. Žalovanému bol znalecký posudok doručený dňa 2.3.2021. Žalobkyňa v písomne podanom vyjadrení k znaleckému posudku uviedla, že nemá žiadne výhrady a s týmto v celom rozsahu súhlasí. Žalovaný sa písomne k podanému znaleckému posudku nevyjadril. Na pojednávaní konanom dňa 7.9.2021 súd po oboznámení znaleckého posudku č. 270/2020 vyzval strany sporu, či majú nejaké námietky voči vykonanému dokazovaniu. Žalovaný uviedol, že k znaleckému posudku námietky nemá. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia, bod 14. skonštatoval, že strany sporu nevzniesli žiadne námietky voči vypracovanému znaleckému posudku č. 270/2020.

34. Podľa § 153 ods. 1, 2, 3 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadať, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

35. Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

36. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

37. Vychádzajúc z predmetného ustanovenia návrhy na vykonanie dokazovania sú prostriedkami procesného útoku, ako aj obrany. Podľa § 366 je možné v opravnom prostriedku akým je odvolanie

v predmetnej veci, prednášať tieto prostriedky vrátane aj dôkazu, ktoré doteraz neboli použité len v zákonom vymedzených prípadoch uvedených v citovanom ustanovení. Odvolací súd počas odvolacieho konania je povinný prihliadnuť na prostriedky, ktoré doteraz neboli použité, ale len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu, či nesprávne obsadeného súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo ku vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, odvolateľ ich nemohol bez svojej viny použiť. Ide o výnimku z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie.

38. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že žalovaný nesúhlasí s ohodnotením predmetnej nehnuteľnosti, keď súd vychádzal z hodnoty určenej ku dňu 14.7.2017, pričom táto hodnota sa mala znížiť minimálne o 4-ročnú dobu amortizácie nehnuteľností. Z návrhu predloženého žalovaným až v odvolaní nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré mu bránili namietať určenie hodnoty nehnuteľností pred súdom prvej inštancie. Ako už vyššie uviedol odvolací súd, žalovaný po doručení znaleckého posudku nevzniesol voči nemu námietky a rovnako na pojednávaní s určenou hodnotou nehnuteľností súhlasil. Nejde o situáciu, kedy by nemohol žalovaný bez svojej viny namietať túto skutočnosť a so závermi znaleckého dokazovania súhlasil. Odvolací súd nenašiel dôvody pre vyhoviecie predmetnej odvolacej námietky a v súlade s ustanovením § 366 CSP na ňu neprihliadol. Za tejto situácie tak je potrebné považovať hodnotu nehnuteľností určenú súdom prvej inštancie, ktorý vychádzal zo záverov znaleckého posudku, za správnu. Nešlo o aplikáciu ustanovenia § 153 CSP a teda sudcovskú koncentráciu. V zmysle ustanovenia § 154 CSP platí zákonná koncentrácia, podľa ktorej sú strany sporu povinné uplatniť prostriedky procesnej obrany a útoku najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa konanie končí. Na zdôraznenie odvolací súd dopĺňa, že súd prvej inštancie pred vyhlásením uznesenia, ktorým dokazovanie končí, vyzval strany sporu, či majú návrhy na doplnenie dokazovania. Žalovaný návrhy na doplnenie dokazovania nevzniesol, preto odvolacia námietka žalovaného vo vzťahu k namietaniu výšky predmetnej nehnuteľnosti nie je dôvodná.

39. Odvolací súd skúmal ďalšia odvolacia námietka žalovaného týkajúcu sa vnosov žalobkyne počas trvania manželstva. Z obsahu odvolania nevyplýva, v akom rozsahu nesúhlasí s vnosmi žalobkyne a v čom vidí nesprávnosť hodnotenia vnosov žalobkyne súdom prvej inštancie. Z odôvodnenia súdu prvej inštancie, bod 18. a 44. vyplýva, že žalobkyňa predala počas trvania manželstva na základe kúpnej zmluvy zo dňa 22.02.2012 nehnuteľnosti - záhradnú chatku a pozemky nachádzajúce sa v k. ú. Ľuborča, obci Nemšová za kúpnu cenu 16.000,00 eur. Predmetné nehnuteľnosti dostala žalobkyňa darom od svojich rodičov, ktorú skutočnosť žalovaný nenamietal. Suma 15.500,00 eur bola dňa 22.02.2012 pripísaná na účet žalobkyne a suma 500,00 eur predstavovala províziu pre realitnú kanceláriu. Z uvedených prostriedkov dňa 03.03.2012 uhradila žalobkyňa sumu 15.000,00 eur ako časť kúpnej ceny pri kúpe predmetných nehnuteľností zapísaných na LV č. 255 na základe kúpnej zmluvy zo dňa 27.02.2012, teda žalobkyňa vynaložila zo svojho výlučného majetku na majetok patriaci do BSM. Ďalší vnos žalobkyne vo výške 1.957,10 eur predstavoval finančné prostriedky žalobkyne, ktoré boli vedené na účte stavebného sporenia žalobkyne a tieto boli rovnako použité na kúpu bytu v Nemšovej, ktorý následne predali a získané finančné prostriedky použili na kúpu predmetných nehnuteľností zapísaných na LV č. 255 pre k.ú. C.. Uvedené skutočnosti vyplývajú z výpisu z účtu stavebného sporenia vedeného v Prvej stavebnej sporiteľni č. 0164054902 zriadeného na meno žalobkyne dňa 6.3.2000 / pred uzatvorením manželstva/. Zostatok na tomto účte bol ku dňu 31.12.2002 vo výške 1.425,04 eur. Dňa 20.11.2003 bola na tento účet otcom žalobkyne vložená suma 497,91 eur. Žalovaný na pojednávaní konanom dňa 03.02.2020 sám uviedol, že suma 1.957,- eur bola použitá so stavebného sporenia na kúpu dvojizbového bytu v Nemšovej. Iné námietky vo vzťahu k predmetnému vnosu žalobkyne žalovaný nevzniesol. Ako vyplýva z výpisu z účtu Prvej stavebnej sporiteľne, účet založila žalobkyňa ešte pred uzatvorením manželstva, ktorú skutočnosť žalovaný nerozporoval, ani finančné prostriedky, či jednotlivé položky na tomto účte, preto odvolacie námietky žalovaného v časti zohľadnenia vnosov žalobkyne sú nedôvodné.

40. V tomto smere súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že je potrebné prihliadať na výlučné prostriedky patriace žalobkyňi, ktoré boli vložené do BSM a tieto zohľadniť pri výpočte vyporiadacieho podielu (§ 150 Občianskeho zákonníka).

41. Žalovaný sa prostredníctvom odvolacích námietok dožaduje určenia aj dlhšej lehoty ako je 90 dní, vo vzťahu k jeho povinnosti vyplatiť žalobkyňu na podiel pripadajúci jej z BSM, odvolávajúc sa na

to, že súd prvej inštancie nezohľadnil jeho tvrdenia, že nepreukázal svoju bonitu, prípadne nemožnosť zabezpečiť si finančné prostriedky na vyplatenie.

42. V zmysle § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

43. Citované ustanovenie § 232 ods. 3 CSP upravuje všeobecnú lehotu na plnenie tri dni, ktorá začína plynúť od právoplatnosti rozsudku, ktorá platí aj v tých prípadoch, keď súd vo výroku rozsudku neurčil lehotu na plnenie. Citované ustanovenie bližšie stanovuje podmienky vykonateľnosti rozhodnutia a tým zaručuje jeho vymáhateľnosť štátnou mocou aj proti vôli tých, ktorým sa v ňom ukladá nejaká povinnosť. Pomer právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku je pre prevažnú časť prípadov plnení vyriešená tak, že vykonateľnosť nastáva v trojdennnej lehote na plnenie počítanej odo dňa, kedy rozsudok nadobudol právoplatnosť, len u rozsudkov predbežne vykonateľných, začína lehota na plnenie plynúť už od doručenia v zmysle § 44 CMP (podľa ktorého rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením, o ktorý prípad však v posudzovanej veci nejde). Určenie dlhšej než trojdennnej lehoty na plnenie patrí medzi procesné úkony súdu, ktoré zákon zveruje do jeho voľnej úvahy prostredníctvom čoho je súdu tak umožnené, aby sám a nezávisle aj od návrhu účastníkov uvážil, či je povolenie predmetnej výhody vhodné so zreteľom na pomery toho, ktorému sa povinnosť plnenia ukladá, na výšku prísúdenej čiastky, alebo na iné okolnosti prípadu. Zákon teda povolenie takejto výhody jednoznačne nepodmieňuje ani požiadavkou tej-ktorej strany, ani dohodou medzi stranami, ale rozhodnutie v tomto smere, je plne v kompetencii konajúceho súdu a to aj bez ohľadu na návrhy strán.

44. Pri úvahách a možnom plnení v dlhšej, ako zákonnej trojdňovej lehote, je potrebné si uvedomiť, že už akákoľvek dlhšia lehota plnenia ako zákonná, je výhodou (benefitom) povinnej strany, čím už zo svojej podstaty znevýhodňuje stranu oprávnenú a preto predstava odvolateľa, že aj bez zohľadnenia jeho dopadov na stranu z plnenia oprávnenú, by bolo možné vyhovieť akejkolvek neprimeranej požiadavke strany povinnej z plnenia, motivovanej jej subjektívnymi dôvodmi, je vo svetle spravodlivého usporiadania vzťahov medzi účastníkmi, ku ktorému má smerovať každé súdne rozhodnutie, neudržateľnou.

45. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď žalovanému určil lehotu na plnenie 90 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia práve za účelom zabezpečenia si peňažných prostriedkov, pričom žalovaný v konaní /ktorého v tomto smere zaťažuje dôkazné bremeno/ nepreukázal také nepriaznivé a ťaživé osobné, finančné a majetkové pomery, ktoré by odôvodňovali iný záver súdu. Možno sa plne stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, že žalovaným požadovaná lehota by vo vzťahu k právam žalobkyne predstavovala neprimeranú výhodu žalovaného na ťarchu žalobkyne, ktorej znášanie nie je udržateľné spravodlivo od nej požadovať. Žalovaný si od počiatku musel byť jasne vedomý svojich možností a bolo vecou jeho racionálneho zváženia, ak sa takouto povinnosťou dožadujúc sa vecí a práv patriacich do BSM zaťažil. Od rozvodu manželstva /v. 2017/ ako i od podania návrhu na vyporiadanie BSM / r. 2019/ až do rozhodnutia súdom prvej inštancie / r. 2021/, uplynula dostatočne dlhá doba, aby si zariadil svoje finančné pomery vo vedomí povinnosti vyplatiť žalobkyňu. Je neakceptovateľné, aby takéto neprimerané výhody na jeho strane, takto znevýhodnili žalobkyňu, ktorá má rovnako právo zabezpečiť si svoju bytovú otázku. Správne tiež súd prvej inštancie posúdil, že lehota na vyplatenie je adekvátna, keď nenúti žalobkyňu, aby na výplatu podielu čakala neprimerane dlhý čas. Preto ani akékoľvek poukazy žalovaného na splácanie ďalších úverov, či príjem z pracovnej činnosti, ktorý však v konaní nepreukázal, nie sú spôsobilými zvrátiť rozhodnutie súdu prvej inštancie spôsobom požadovaným žalovaným a v kumulatívne odvolacie námitky vzťahujúce sa k lehote splatnosti.

46. V konečnom dôsledku odvolateľ napáda námitkami rozhodnutie aj v časti náhrady trov konania vzniknutých pred súdom prvej inštancie, o ktorých bolo rozhodnuté podľa zásady úspechu (§ 255 ods. 1 CSP) tak, že žalobkyňa má plný nárok na ich náhradu.

47. Rozhodovanie o náhrade trov konania tvorí integrálnu súčasť súdneho konania.

48. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

50. Čo sa týka výroku súdu prvej inštancie o trovách konania, odvolací súd zdôrazňuje, že konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je konanie, v ktorom z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyporiadania vzťahu medzi stranami sporu. Platná právna úprava civilného procesu síce určité osobitosti takéhoto konania upravuje (napr. že súd nie je žalobným návrhom v týchto prípadoch viazaný, vid' § 216 ods. 2 CSP), ale vo vzťahu k trovám konania žiadna osobitná norma neexistuje. Možno teda vyvodiť, že aj v tomto konaní je pri rozhodovaní o trovách konania s poukazom na § 255 CSP nutné vychádzať v zásade zo zásady úspechu (pozn. - obdobne tomu bolo i za účinnosti predchádzajúceho procesného predpisu, Občianskeho súdneho poriadku, vid' napr. stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu ČSR k výkladu zákonných ustanovení o bezpodielovom spoluvlastníctve sp. zn. Cpj 86/71, nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 1441/11, rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 3730/2015, sp. zn. 22 Cdo 4551/2015, sp. zn. 22 Cdo 3331/2014, sp. zn. 22 Cdo 1894/2014 a pod., ktoré rozhodnutia súdov Českej republiky, sú plne aplikovateľné i na prejednávaný prípad vzhľadom na skutočnosť, že znenie § 142 ods. 1 a 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku je takmer totožné s ust. § 255 ods. 1 a 2 CSP). Z citovaných rozhodnutí, od ktorých odvolací súd nemal dôvod sa odkloniť, je zrejmé, že v konaní o vyporiadanie BSM by mala byť rovnosť podielov manželov len jedným z hľadísk pri posudzovaní úspechu strán sporu. Pri rozhodovaní o nákladoch konania o vyporiadanie BSM je treba preto prihliadať k výške požadovaného a skutočne priznaného podielu, k spôsobu, akým strany sporu navrhli BSM vyporiadať a ako túto otázku posúdil konajúci súd a zohľadniť i výsledok sporu medzi stranami o to, ktoré z vecí do BSM prináležia a ktoré nie. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z toho, ako meritórne vyriešil rozhodné otázky (čo všetko tvorilo masu BSM strán, či sa snažila žalobkyňa pred podaním žaloby na súd so žalovaným mimosúdne dohodnúť, zotrvanie na svojom postojí týkajúcom sa masy BSM, vyhotovenie spoločného znaleckého posudku a obštrukcie zo strany žalovaného, spôsob vyporiadania BSM) a vzhľadom k tomu, že jeho rozhodnutie v zásade zodpovedá žalobnému návrhu žalobkyne, dôvodne priznal žalobkyni podľa § 255 CSP i nárok na náhradu trov konania.

51. Odvolací súd záverom uvádza, že súd prvej inštancie správne zohľadnil viacero vzájomne na seba nadväzujúce kritériá pri posúdení náhrady trov konania a to do akej miery boli strany schopné presadiť svoj návrh na spôsob vyporiadania BSM, procesnú aktivitu, vôľu dohodnúť sa mimosúdne, priebeh konania a reakcie na výzvy súdu, pasivitu žalovaného predložiť relevantné dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia.

52. Na základe všetkých uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie žalovaného nepovažoval za dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II., III. ako aj súvisiaci výrok o trovách znalca, podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil ako vecne správny. Žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne skutkové či právne okolnosti, ktorými by sa nezaoberal súd prvej inštancie a ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku v jeho prospech a nevzhliadol dôvodnosť odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP.

53. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná v celom rozsahu, priznal nárok na ich náhradu proti žalovanému v rozsahu 100%.

54. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalobkyne rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP súd prvej inštancie.

55. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).